

Nro. 46.

A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indált Bétsből, Kedden December 31 - ik napján
1805 - ik elztendőben.

B é t s.

A' múlt szombat azzal az örvendetes ujjsággal
virada reánk, hogy *Békeesség* van. Már jó reg-
gel az utzáknak minden nevezetesebb szegeletei-
ken, egy a' közönségesnél nagyobb betűkkel nyom-
tattott jelentés vala felragasztatva, a' melly ál-
tal meghivattattak *Betsnek* lakosai, hogy mivel
a' Békeesség a' múlt pénteken u. m. Decz. 27-kén
helyreállított, tehát az ez nap délelőtti 11 óra-
kor a' Sz. István templomában tartatandó *Te De-
um laudamuson* jelenjenek-meg. Ezen jelentés
az Udvari Biztos Gr. *Wrbna* Ur ö Exc. ja nevé-
vel vala aláíratatva.

Még azon nap egy rendkívül Toldalék jött ki a' Bétsi Német Ujjság mellett, ilyen kifejezésekkel: — „

„Ö Excellenciája, az Auszriai Kormányozó Generális, ilyen tzedulát küldé éppen most a' Bétsi (Német) Ujjság Kiadóhához: — „

„Uram! meghívom az urat, hogy egy rendkívül való Toldalékban tegye közönségessé, hogy a' Békekég, egy részről ö Frantzia Császári és Olasz Királyi, más részről ö Auszriai Császári Feliségek között tegnap *Posonban* aláíratott legyen. Béts, Decz. 28. kán, 1805. — „

Clarke, Osztályos Generális és Auszriai Kormányozó.

Ugyan ez nap vala és van még ma is az utzák szegeleteikre a' *Napoleon* Császár' butsuzó Proklamatiója kiragasztatva, a' melyben ekképpen vett butsut a' Bétsiektől: —

„*Bétsnek Lakosai!* Én az Auszriai Császár-ral való békekéget aláírásommal megerössítettem. Fő városomba való hazaindulásommal foglalatokodván, utóljára még tsak azt a' figyelmetességet, a' mellyel erántatok viseltettem, és a' ti az alatt való jó magatokviseletivel való megelégedésemet, míg parantsolataimtól függöttetek, akarom tudtokra adni. Olyan példát mútattam néktek, a' mely hallatlan a' népek' historiájában. Itt létem alatt tiz ezer nemzeti Gardistaitokból álló sereg maradván fegyverben, örizte kapuitokat. Fegyveres-házatokat hatalmatokban hagyván, éppen ezen idő alatt a' változó hadi szerentsére bíztam magamat. Hüségekre és a' betsület eránt való érzékenységekre bíztam magamat, és meg nem tsalattatott bizodalmam, &c.

„*Béts* lakosai! (így rekeszti-bé szavait ő Fel-ség) én nem sokat mutogattam magam' közötte-tek, nem megvetésből, nem haszontalan kevélység-ből pedig: hanem, hogy semmi tsökkenést ne okoz-zak azon hajlandóságotoknak valamely részében, a' mellyel ahoz a' Fejedelemhez viseltetni tartoz-tatok, a' kivel én siető békességre lépni igye-keztem.

„Elindulásom' alkalmatosságával ajándékol, a' mely erántatok való figyelmetességem bizony-ságául szolgál, fegyveres - házatokat bántódás nél-kül hagyom, mellyet a' hadi szerentsé' jussai tulajdo-nommá tettek vala; fordittsátok azt a' rendnek fenntartására mindenkor. Minden szenvedéseit-eket tulajdonitisátok a' hadakozástól elválasztha-tatlan szerentsétlenségnek: seregeim által való megkiméltetéseket pedig annak a' figyelmetesség-nek, a' melyre magátokat érdemesekké tettétek.“

„*Napoleon.*

N é m e r O r l z á g.

Bayreitből, Decz. 14-kén. A' Bayreithi ha-tárokhöz előnyomúlt Szakszoniai seregek paran-tsolatot vettek, hogy *Dresda* felé vonnyák visz-sza magokat. Az ő kenyérsütőik, a' kik *Hofnál* (Bayreittől 6 mértföld távolságra) állapotok va-la meg, már vissza indultak. A' Szakszok hel-lyett az az egész Pruszszus sereg fog bészállani a' Bayraiti vidékekre, a' mely a' H izeg *Hohenlohe* vezérlése alatt nyomúl erre felé, és a' melynek 4000 Gyalogokból és 3000 Lovasokból álló előjáró tsa-patja ezen napokban szállott Coburból a' Culm-bachi környékekre által.

Hofból Decz. 13-kán. Mitsoda plánum és

tzél szerént tértek a' Szaksz seregek eddig folytatott útjokból, nem tudjuk. *Geraból* írják, hogy azok a' Pruszfiai Vadász Regementek, a' mellyek eddig a' Szaalfeldi környéken feküdtek, oda Gerába mentek által, 's a' H.tzeg *Hohenlohe* fő hadi szállása is minden órán oda tétetik által. Az Erfurti őrizeten lévő Regementnek két Batalionnyai hasonlóképpen útnak indultak: tsak a' 3-ik Batalion maradott ott. — Az a' Pruszfus sereg, a' melly a' Királynak személyes vezérlése alatt fog lenni, 's a' melyhez tartoznak az eddig Berlinben és Potsdamban feküdt hanem Decz. 3-kán útnak indult őrző Regementek is, mint hallatik 55 ezer emberből áll.

Coburgból Decz. 15-kén. A' H.tzeg *Hohenlohe* vezérlése alatt a' Frankoniai Kerület felé utazó, 30 ezer emberekből álló Pruszfus seregnek egygyik tsapatja Decz. 12 ke és 15 ke között szállott be a' Hildburghauseni és Coburgi Szaksz Hertzegségekbe, a' melly két Hertzegségen való által menetele alatt tsak egy nyúgvó napot tart a' katonaság, a' melly szerént e. h. 23 káig takarodik által az egész sereg. Várasunkban ugyan még eddig tsak egy 40, úgy nevezett *Kék* Huszárokból álló csoport volt szálláson, hanem kevés napok mulva néhány ezer emberek fognak ide is bészállani. Mind ezek a' seregek azonközben semmi egyéb tzélját nem tudják mondani útozássoknak, hanem tsak, hogy a' *neutralitás* fenntartatására mennek.

A' Meinungeni Hertzegség nem akarta kiszolgáltatni a' Pruszfiai seregektől rá vettett *requisitziót*, a' melyre nézve 100 emberekből álló Prusz-

szus tsoport szállott-bé oda exekutzióra: hanem, a' mit némely levelekben olvastunk, hogy Coburg-ba is Pruszfiai exekutzió szállott volna bé, ez egy átallyában nem igaz, mivel ezen város legkissebb vonakodás nélkül megadta, a' mi tölle kívántatott.

Deutzból (a' Rénus mellől), Decz. 13 kán. A' Pruszfus seregek megállapodtak. A' Király az eleségnek szűkvólta miatt a' maga Paderborni és Hildesheimi magázinumaiból adat az idegen seregeknek is. Az a' Frantzia úgy nevezett Északi sereg, a' melly az Anglusok, Swédek, és Oroszok ellen, &c, gyülekezett az Allföldön öszsze, nem soká 60 ezer emberre fog telni. A' fővezér *Lajos Fr. Hertzeg* tegnapelőtt Nimwegába érkezett.

A' Rénus két partján naponként számosúló fegyveresek seregek nem kis gondot és nyughatatlanságot okoznak az eleségnek szűkvólta miatt. Mint halljuk *Utrechtben* fog lenni ezen Északi sereg' fő hadi szállása.

Hannoverában ilyen Királyi Hirdetés jött ki: — „

„Mi *Harmadik György*, Isten kegyelméből Nagy Britannia és Irlandia egygyesült Országainak Királyok, a' Hit védelmezője, Braunschweigi és Luneburgi Hertzeg a' Romai Birodalom fő Tárnokmeistere és Választó Fejedelmi. A' mi kívánságunk, hogy Német Birodalombéli birtokainkból Felséges Szövetségeseinknek segedelmek által az ellenséget kiszorithassuk, végezetre bételyesedett. Remellettük vala ugyan, hogy ezen tzélunkat nem régiben önnön seregeinknek erejek által

is elérhetjük: hanem az ellenkező szelek igyekezetünket késleltették, a' melyre nézve azonközben a' Pruszus Királyi Felség addig is, míg az Orosz Császári fegyveresek, kiket Hannoverai birtokaink elfoglalásokra megívtunk, magát a' legbarátságosabb feltételek alatt azoknak megfoglalásokra eláránlotta. A' mi első figyelmetellégünk arra fog függesztődni, hogy a' birtokainkon éjtöd sebeket lehető módon meggyógyosolhassuk, s hogy az uj jök az elmúlt roszsokat elfelejtethessék. Azonközben hűséges alattvalóinktól is remeljük és várjuk viszontag, hogy egygyenegygyen ők is erejek szerezént rajta lesznek, hogy a' nagy terhet, a' mellyet birtokainkra azon hadakozás vont, a' melybe őket az ellenség a' legigallágralanább módon bonvolította, rollok elhárithassuk, &c.

Thornból Decz. 7-kén. Most már a' Napkeleti Pruziai és a' Déli Napkeleti Pruszizai tartományokban fekvő Regementek is megindultak a' Wiszula 's onnét Slezia felé; tsakugyan még sem hiszi azt itt senki, hogy a' Pruszus Király hadakozást kezdjen.

Berlinből Decz. 14-kén. A' mi ma kijött Udvari Ujjságunkban így irattatik-le az *Austerlitz* ütközet: — „

„Minekutánna az Orosz és Auszriai egygyesült seregek Decz. 1 ső napján *Austerlitzhez* előnyomúltanak volna, az ellenség ekkor Sokolnitz és Menitz mellett az ott lévő tók-mentiben szállott meg, melyre nézve készületek tétettettek az ő megtámadtatása végett. Decz. 2 kán reggel, minekelőtte még minden tsapatok a' tsatározó helyre kiállottak volna, az elől álló csoportok között a'

kemény tüzelés elkezdődött, a' melly nem soká azután az egész lineán közönségesse lett. Az ellenség úgy tette a' mözdulásokat, mint ha előbb az egygyesült sereg' bal szárnyat akarta volna visszafordítani, azonban hirtelenséggel és nagy tüzzel a' közép pontjának esett, a' mely háttadott. Mint-hogy azonközben a' bal szárny ellen tett próbája az ellenségnek a' kívánt tizelt el nem érhetette, sőt önnön jobb szárnya meggyomattatván, attól tartott, hogy oldalfélt támadtatik meg, erre nézve az ő lineájának más része is csak lassan lassan nyomúlhatott elő. Csak estve késére kényszerített az egygyesült sereg bal szárnya is a' nagyobb erő előtt háttadni, de midőn még ekkor is *Austerlitznek* birtokában lévén, ottan állapotodott-meg. A' vesztélt ugyan még egygyik részről sem tudhatni, hanem a' hosszán tartott tüzelésből, és a' lovasságnak sokszori és heves bévadásából itélvén, mind két részről soknak kellett lenni. — Decz. 3-kán *Czeitsch* mellett szállott-meg az egygyesült sereg, olyan tizállal hogy a' szükséges eleségnek könnyebben való szerzhetése végett, *Goding* táján a' *Morva* vizén által költözzék. A' Generál *Essen* vezérlése alatt lévő 12 ezer emberekből álló sereg a' tsata' után érkezett-el, a' melyben az Ausztriai és Orosz egygyesült sereg állandó és eltökéllett vitézséggel tsatázott."

Hannoverából Decz. 14-kén. A' 10 ezer emberekre szaporodott Hannoverai úgy nevezett Legio, most útatik várasunkon által *Hammeln* vára felé, a' mellyet néhány napok előtt meg szállottak az Oroszok. Ezen egygyesült sereg azonnal Hollandia ellen fogja utját venni, mihelyest

Hameln vára megadja magát, ha csak az alatt a'
Morwa országi történetek, útját változtatni nem
találják.

A' Pruszszus Regementek' már Decz. 13-kán
némely *Würtzburgi* vidékeken is megmútatták vólt
magokat, oly bizonyossá való tétellel mindazon-
által, hogy a' Bavariai Vál. Fejedelemnek ezen
helységei ugyan nem ellenséges indulattal foglal-
tatnának-el: a' tisztviselők azonközben sem a' pénz-
ben sem a' gabonában való Vál. Fejedelmi jöve-
delmet ne szolgáltassák ennekutánna *Württemberg*ba.
Nem soká azután ezen helységeket is oda hagyták
a' Pruszszus katonák, és vissza mentek a' Szak-
szonia határokra.

Az *Ulmai* vidékekről írják, hogy a' Marschal
Augereau vezérlése alatt lévő Frantzia sereg, a'
melly *Brest* vidékeiről jött vólt oda; egy Kurir
által ujj rendelést vévén, Decz. 16-kán siettséggel
ismét vissza tért Frantzia ország felé, és a' mint
hallik egyenesen *Maintz*nak vette útját.

Frantzia Ország.

A' *Rénus* bal partjáról Decz. 8-kán. A' mi
úgy nevezett Eszaki armádiánknak kiállitódása
tüzesen munkába vétetett. Az ország közép és
napnyúgoti részeiről Belgium és Hollandia felé ta-
karodnak a' seregek, a' hova már a' Párisi őrző
seregnek két harmadrésze is elútazott. A' *Rénus*
bal mejjékein fekvő seregek az Alsó *Rénusi* vidé-
kekre gyülekeznek. *Maintz*tól 10 Batalionokat
vezérel oda Osztályos Generális *Lorge*; *Straßburg*-
tól hasonlóképpen 9 Batalionokkal és egy Lovas
Regementel indult útnak ugyan oda Gen. *Laval*.
Mind ezek a' seregek mostan míg további rendelést

vennének, három tsapatokban gyülekeznek öfzse, t. i. a' bal szárnyok a' Gen. Michaud vezérlése alatt Hollandiában, a' közép pontjok a' Gen. *Berthier Cæsar* vezérlése alatt Belgiumban, a' jobb szárnyok a' Roër' mejjékein Gen. *Macdonald* alatt. Az ő fő vezérjek H. tzege *Bonaparte Lajos*. Ezen sereg rész szerént ujj katonákból, a' kik vagy tavalyról hátra maradtak vólt, vagy az idén irattak ki, rész szerént pedig a' még otthon maradt Regementekből formáltatott.

Párisból Decz. 9 kén. Lajos Fr. Hertzeg e. h. 4-kén megérkezett az úgy nevezett Élzaki Fr. ármádia fő hadi szállására, a' melly most Antwerpiában van. Más nap mustráját tartotta egy ott fekvő, 15 ezer emberekből álló seregnek, 's azzal annak nagy részit Hollandia felé útnak indította.

Bonapart Jeromos Nov. 27 - kén Brestbe érkezvén, a' *Veteranus* nevű Linea hajóra, a' mellynek Komendánsává tétetett Kapitányi zászlóját kifüggesztette.

A' Haiti fekete vérszopó Császár *Dessalines* halála után *Kristof* Generál lett azon Ország Császárává. Ez az alávaló ágyból származott ember a' Sz. Kristof szigetébe született, 's hazajáról neveztetett *Kristofnak* — 1793-ik esztendő előtt még szabó legény, és Cap Francois városába egy Franczia dámának pénzen vett rabszolgája vólt. A' Sz. Domokos szigetbeli feketéknek Francziáktól lett el pártolásoknak alkalmatosságával ő is katona életre adta magát, és mivel a' Franczia's Anglus nyelvet jól értette e' mellett vitézi módon is viselte magát, egy két esztendő alatt köz kato-

nából Generálisságra lépett, *Dessalinesnél* jobb indulatú 's szelidebb természetű embernek lenni mondatik.

Nagy Britannia.

Londonból Decz. 7-kén. Irlandiából is feles számú Regimentek jöttek által és érkeztek meg a' Napkeleti Anglus partokra, hogy onnét a' száraz Európába evezzenek által.

A' Lord *Nelson* holt teste mégérkezett *Portsmouthba* a' honnét nem soká meghatározott nyugvóhelyére fogják hozni. Azt beszélik a' Nelson jó emberei (de ki is nem lehetne néki az Anglusok közt jó embere?) hogy valami előre való érzékenységinek kellett néki lenni a' felől, hogy a' *Trafalgari* ütközetben el fogna esni. Az ütközet előtt néhány napokkal egy levelet irt valamely barátjához, a' melyben így fejezi ki magát: — „Nagy ohajtással várom azt a' szempillantatot, hogy az egygyesült hajós sereg a' *Kadixi* kikötőhelyből kivezzen. A' vezérlésem alatt lévő hajós seregek és hadi társaimnak készségek oly nagy az ütközetre, hogy én attól igen nevezetes győzedelmet remélhetek. Az után én is nyugodalomról fogok gondolkodni, mert nagy szüksége van arra megrontsolódott testemnek.“ — Olyanok is sokan vannak, a' kik azt hiszik, hogy a' tsatázás napján azzal a' feltett tzéllal állott-ki, minden Rendtzimereit magára vévén, a' *Viktoria* nevű hajó fedelén a' leg veszedelmesebb helyre, hogy mind valóságos vitéz úgy essen ott el. A' hajós Kapitány *Hardy* kérte *Nelson*t, midőn látta hogy úgy akar kimenni, hogy vagy ne veszedelmeztes-

se életét az oda való kiállással, vagy pedig leg alább a' tzimereket tegye-le, hogy ne ismérje az ellenség: hanem Nelson tsak egy pár szempillantott is sajnált a' drága időből elvezteni, tsak hogy a' győzedelmet kezéből ki ne szalaszsa. Az a' puskagolyobis a' melly által a' világból kivégeztett, a' bal mejjit érte és éppen egy tziper tsil- lagát jukasztotta által. Holt teste spiritusban tartattatik. Emlékezetére egy 110 ágyus hajót épít- tenek, a' melly az ő nevit fogja viselni.

Mely mérges lehetett ez a' Trafalgari tsata, tsak abból is megítélhetni, hogy sok hajók az el- lenséges hajókkal özsze kaptsolódva, 's az em- berek egygyik a' másik hajójának fedelére fel- mászván, mint a' szárazzon úgy verekedtek, 's úgy öldökölték kardal puskával egymást, 's az ágyuk is, 's minekelötte özsze kaptsolódhattak volna, oly közélről tüzeltek egymásra, hogy tsak nem egymást érték a' szájokkal. — Egy ilyen ve- ezér, mint *Nelson* méltó arra, hogy a' M. Kurir által is esméretessé tétetödjenek életének nevezesebb környülállásai. Meglehetős rövidséggel itten következnek: —

Horatius Nelson a' Suckling és Walpole ré- gi Anglus Familiákból vévén származását 's Fő Tisztelendö Nelson Eduard és Suckling Katalin' negyedik fiok lévén, a' Norfolk Grófságban Burn- ham Thorpében 1758-ban Sept. 23-kán született. Tanulását a' Norwiki oskolában végezvén, 1770- ben tengeri szolgálatra állott, a' *Raisonnable* ne- vü 64 ágyus hajón kezdvén ahoz, a' mellynek ak- kór az ő anyja' testvére Suckling vólt a' Kapitá- nya, hanem ezen hajónak abban az időben sem-

mi foglalatosságára nem lévén, tapasztalás kedviért elküldötte Nelsont a' bátyja egy kereskedő hajón Napnyugoti Indiába. Vízszajövelete után ismét maga mellé vette 1772-ben Kap. Suckling, a' ki ekkor a' Triumph nevű hajót Chatamnál vezérelvén, az ehez tartozó apró hajókon ötet nagy szorgalmatossággal gyakorolta, 's ismértette meg Angliának leg veszedelmesebb partjaival és öbleivel. Ennek alkalmatosságával vetette meg Nelson annak a' tengeri tudománynak fundamentumát, a' mellynek az óta oly sok és ditsőséges expeditziók voltak a' következései. Az 1773-ik esztendőben engedelmet nyert, hogy *Phipps* nevű Kapitánynak az ő *Északi Égsark* felé tett útazásában kísérője lehessen, a' mely útban a' második Kapitány *Ludwidge* hajóján, Patron (evezőmester) volt. Ennek alkalmatosságával nagy bátorságát mutattaki, a' midőn egy medvének, melynek bőrét az apjának akarta volna ajándékba vinni, egy tsajkán 12 hajós legénnyel utánna eredvén, a' jég között törtek útat magoknak. Angliába vissza érkezvén még azon esztendőnek végén *India* felé vette ismét a' *Sea-Horse* nevű hajón útját, a' melynek Kap. Farner volt a' vezére. Ezen útjában megismerkedett Bassorától fogva Bengaláig az Indiai tenger partokkal: hanem szerentsétlen volt ennyiben, hogy az Indiai levegő az egészségit meggyengítvén, az itt lévő Komandáns *Hughes* által Angliába vissza küldetett. Wolwichhoz 1776-ban Sept. 27-kén kiszállván, rendelést vett, hogy mint Hadnagy Kapitány Robinson alatt a' Worcesteren vállaljon szolgálatot, a' mely hajó Gibraltárhoz inditott. Ez az út igen terhes és veszedelmes lé-

vén, nagyon érdemeffé tette Hadnagy Nelson a' magát a' Kapitány megelegedésére. Az után *Lowestoffe* nevű 32 ágyus hajón küldtetett Napnyugoti Indiába, a' hol első alkalmatossága volt magát ví-tézsége által is megkülömböztetni. A' *Hispaniola* mellett lévő apró szigetek között kellett a' Lowestoffénak egy Amériikai prédáló hajót elfog-ni, a' mellyre Nelson mászott fel leg előbb is.

Az 1778-ik esztendőben 3-dik Hadnagygyá neveztetett a' Sir Parker Péter Bristol nevű Ad-mirálisi hajóján, a' melly után tsak hamar a' Bad-gerrel, a' Musquitói és Hondurasi öblöknek és partoknak az Amériikai prédáló hajók ellen való oltalmázásokra küldtetett. Jun. 11 kén 1779-ben Kapitányi rangra emeltetett, 's annak alkal-matosságával midőn Fr. Admirális Gr. Estaing Ja-maika szigetét a' vezérlése alatt lévő hajós sereg-gel fenyegette volna, a' leg nevezetesebb helynek védelmezése, t. i. a' Port Royali erősség, Nelsonra bizattatott. Januáriusban 1780-ban ő vezérelte a' *Mexicoi* öbölben egy hajós csoportot, a' mely a' St. Jean nevű erősségnek elfoglalására eve-zett. —

(A' többi következik).

Batava Respublika.

Hágából Decz. 14-kén. Ő *Fő Hatalmas-ságok* egytörvént hoztak és hirdettettek-ki, a' mely-nek ereje szerént a' 18 esztendőtől fogva 45-tig való idejű és a' fegyverfogásra alkalmas em-berek, fegyvert fogni, és hazájok szabadságát 's függetlenségét minden féle nemű ellenség ellen vé-delmezni köteleztetnek. Zsoldot ugyan nem kap-

nak ezen hazaóltalmazók: hanem a' határon kívül menni nem is köteleztetnek. Tsak az előljárók, tisztviselők, papok, és oskolamesterek véteztetnek ki ezen rendelés alól.

A' védelmezésünkre naponként közelgező Északi Frantzia armádiának mozdulásai azt mutatják, hogy nem akarja határainkra várni az ellenséget, hanem maga akarja azt a' Westphaliai kerületben felkeresni.

Hágából Decz. 12 kán. *Lajos Fr. H. tze*g 6-dikban Bergen-op-Zoomba érkezett. Megparancsolta, hogy a' vár erősségeit helyheztesse védelmezhető állapotba. Bredán 8-dikban utazott által ő H. ge, a' hol ezen napokban szünet nélkül taktak által a' fegyveres seregek.

Török Birodalom.

A' Török szélekről ekképpen irtak Decz. 15-kén a' Szerviai környülállásokról: — „

„A' Szerviai fő vezér *Czerny György* meghívására a' nemzet' nemesei és előkelői a' múlt hét' élejen *Szemendriában* öszsze gyülekeztenek vala. *Czerny* egy hosszú és tüzes beszédet intézvén hozzájuk, eleven színekkel lerajzolta hazájok' állapotját és azokat a' veszedelmeket, a' mellyel egy számos Török Csász. armádiának az ő határai felé való közelítése fenyegeti őket; és hogy mind ezeknek a' veszedelmeknek mi némű eszközök által lehetne gátat tenni. Az ő beszédjének tárgyai fontolás' alá és további tanátskozás alá vétettetvén, a' nemzet' tisztesebb böltsei is előmondották külömbkülömb vélekedéseiket, 's mind ezek után végezetre egy végzés jött ki a' tanács-

ból, a' melly a' következendő pontokból áll: —

„1) Nevelni kell a' Szerviai Insurrekziót, 100,000 emberekre kell azt pótolni, és rendes láb-
ra kell állítani.

2) Minden eszközöket elő kell venni, hogy a' fő vezér' rendelkezései által a' Török sereg' béütésének elene leheszen állani.

3) A' Szerviai katonaság bizonyos helyekről tápláltassék és vegye az élelmére kivántató dolgokat hetenként; halállal való büntetés alatt tilalmaztatik a' ragadozás, és a' lakosokon való erőszakoskodás.

4) Az egész Szerviai seregnél szoros fenyíték és felsőbbektől való függés (Subordinatio) állittatik fel; a' Szerviai katonának ez után nem lesz szabad tisztjének ellene állani, hanem tartozik annak parantsolatját pontosan telyesíteni. Minden vezér birni fog azzal a' jussal, hogy a' szökévént halállal büntethesse, a' nélkül hogy a' fő vezért a' felől tudósítani tartozna.

5) Szemendria vára siettséggel sietve meg-erössítettik, 6000 emberekből álló őrző sereg szállittatik belé, és két esztendőre kivántató eleséggel töltetik-meg.

6) Belgrádnak ostromlásához zizesen hozzá kell látni, és ha magát szép szerént nem soká fel nem adja, rárohanással kell elfoglalni.

Ezen környülállások szerént tehát még nem oly hirtelen lehetne a' Szerviai zürzavaroknak tökéletes eltsendesedéseket várni, mint tsak nem ré-
giben is sokak remélették. Az ujjabb hírek szerént a' Török Császár eltökéllette magában, hogy fegyveres erő által oltassa el országában a' táma-

dás' tüzit, melly végre egy nagy sereget indított útnak Szervia ellen. Eltökéltett szándéka felől pedig az által is egészen bizonyossá tette a' Szerviaiakat, hogy midőn nem régiben ezeknek egy számos Követtségek Konstantzinápolyban meg akart volna jelenni, oda, bé sem botsáttatott, és minden ott találtató Szerviai egyéb emberek siettséggel kikergettetek onnét —

Már olyan közel előnyomúlt' a' Török armádia a' Szerviai szélekhez, hogy minden nap várni lehet az ütközetet. A' Szerviai főbb sereget maga *Czerny* vezérli személyesen.

A' *Konstantzinápolyból* jött levelekben olvassuk továbbá, hogy a' *Persa* és *Orosz* seregek között való tsatázásoknak ujjabb elkezdődésekkel az *Oroszok* keményen megverték a' *Persákat*, a' melly után *Erivánt* is elfoglalták.

A' *Konstantzinápolyba* rendeltetett *Spanyol* Követ *Okaritz* ur' holtteste, a' ki néhány hónapok előtt arra felé való útazása közben *Varnában* meghalálozott, *Sept. 30-kán* ide érkezett. Az a' hajó, a' melly őtet onnét ide hozta, elindulása után nem soká elfüllyedvén, a' Követné, a' Követtség *Titoknokjával* *Rodrigo* urral 's *Mihadar* nevű *Tolmátsal* egyetemben, a' tengerbe veszték.

Azt írják a' *Bagdádból* jött levelek, hogy a' *Muhabiták* vagy *Wechabiták* nem hogy elaludtak volna, hanem ujjabban mozgani kezdettek. *Medinát* elfoglalták Kapitulálás által. *Mekkát* is igen kezdték fenyegetni.

Vége az 1805-ik Elzindőnek.